UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto pollochronio ep[iscop]o [et] mar. Ca. cxxxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

⁊ oratione premiſſa decollata eſt. Cuiꝰ corpus ſephonia ſenatrix accepit: ⁊ eũ in naui detulit: vt romã veniens ipm ibidẽ ſepeliret. Sed orta tempeſtate nauis in fines campanie ad portuz puteolanum impellitur: ⁊ ibidẽ vno miliario a mare corpus virginis ſepelit. Eleuſius vero non poſt multo tẽpore nauigãs maris tẽpeſtate cũ trigintaquattuor viris ſubmerſus eſt. Paſſa ẽ autem virgo xpi. xiiij. kalen. martij.

De ſctõ pollochronio epõ ⁊ mar. Ca. cxxxij.

POllochronius eps et martyr apud babyloniã ciuitatem paſſus eſt ſub decio ceſare. Qui cũ aduerſus perſas congreſſus eſſet: ⁊ habita victoria multas ciuitates obtinuiſſet: veniẽs ad ciuitatẽ babylonie Pollochronium epiſcopũ xpianorum teneri iuſſit cũ preſbyteris parmenio: elymate: ⁊ chryſotello: ⁊ diaconibus luca et mutio: quos fecit duci ad ſacrificandũ: ⁊ ſacrificare nolẽtes ac xpm cõfitẽtes in cuſtodiã recluſit multis diebus. Interimqꝫ in ipa vrbe templũ ſaturno edificauit. Et cũ ad nouum templum epm cum eius clero duci feciſſet: et vt ſacrificia offerrent inſtaret: ⁊ pollochronius neqꝫ ſacrificare neqꝫ verbũ aliqd decio reſpondere vellet interrogauit decius permeniũ cur eps eoꝝ mutus effectus eſſet: qui reſpondit: ꝙ nõ obmutuerat: ſed os ſanctũ inter ſtercora coinquinare nolebat. Propter qd deciꝰ linguã parmenij precidi fecit: q tamẽ vt prius expetite loquebat. Tũc iratus decius iuſſit os pollochronij lapidibus contũdi. Et dũ cederet emiſit ſpm. Poſt hec deciusꝰ ambulãs in ciuitatẽ cordulã: parmeniũ ⁊ ſocios ſecũ vinctos adduxit: de quibus in eoꝝ paſſione aget decimo kalen. marij. Corpus vero pollochronij ante templum dimiſit. Quod duo reguli abdon ⁊ ſennẽ xpiani noctu colligentes ante muros babylonie tumularunt decimotertio kalendas martij.

De ſancto Sauino epõ. Cap. cxxxiij.

SAuinus epus ciuitatis canuſine claruit tpe totille regis gothoruz. Qui inter cetera dona ſibi a deo conceſſa: ſpũ pphetico claruit. Qd totilla rex gothoꝝ audiẽs minime credidit: ſed probare ſtuduit quod audiuit. Cũ enĩ in eiſdẽ partibꝰ deueniſſet: ⁊ a viro dei inuitatus ad eius dexterã diſcubuiſſet: cũ iam epus longo ſenio lumen oculoꝝ amiſiſſet: puer ex more eidẽ patri poculũ prebuit: ſed rex ſilenter manũ extendẽs calicẽ puero abſtulit: eũqꝫ per ſe vice pueri epo porrexit. Tunc ille calicẽ accipiens: ſed tamẽ miniſtrũ nõ vidẽs dixit: viuat iſta manus viuat talis miniſter. De quo rex letus erubuit: qꝛ qꝫuis deprehenſus eſſet: in ſancto quod querebat inuenit. Cum autem ſabinus longo ſenio traheretur: archidiaconus eius epiſcopatum ambiens: vinifuſoris eius animũ precio precibuſqꝫ corrupit vt mixto vino ſibi venenum propinaret. Qui refectionis hora epiſcopo veneni poculum obtulit: ſed epiſcopus eidem vt illud ſtatim biberet imperauit. Tremefactus pincerna deprehenſuz ſe ſentiens maluit moriturus bibere: quã penas pro tãta homicidij culpa tolerare. Cunqꝫ ad os ſibi calicem poſuiſſet: epiſcopus compeſcuit ſeqꝫ venenum bibiturum obtulit: mandans vt ad illuz qui ſibi dederat iret: eiqꝫ diceret ꝙ ſauinus quidem venenum biberet: ſed ipſe minime epiſcopus eſſet. Facto ergo ſigno crucis venenum epiſcopus bibit: ⁊ illeſus permanſit: eademqꝫ hora archidiaconus eius alibi exiſtens ſubito defunctus eſt: acſi per os epiſcopi ad archidiaconi viſcera mortiferum tranſiuiſſet. Quieuit in pace vir domini. xiij. kalendas martij. Hec gregorius. iij. dial. cap. v.

De ſanctis Maximo ⁊ Claudio ſocijs martyribus. Cap. cxxxiiij.

MAximus et claudius fratres caij pape ⁊ gabini preſbyteri: ⁊ vxor claudij prepedigna ⁊ filij eius alexander et cucia preclariſſimi genere ex vrbe: agente fratre eoꝝ bino preſbytero a ſancto caio papa baptizati ſunt. Ob hoc iuſſu diocletiani impatoris tenti ſunt a iudice iulio. Et maximus quidem capitalem ſententiam accepit. Claudius vero cum coniuge ⁊ filijs in exilium deportati: deinde incendio cõcremari odoriferum martyrij ſacrificium domino reddiderunt. Quorum corpora in mare apud oſtiam iactata fuerunt. Sed eorum reliquias chriſtiani requirentes cum corpore maximi iuxta muros oſtie vrbis ſepelierunt. Qui paſſi ſunt. xij. kalendas martij.

De ſancto Symeone epiſcopo et martyre. Cap. cxxxv.

SYmeon epus hieroſolymitanus ⁊ martyr: ppinquꝰ ſaluatoris ſm carnẽ extitiſſe dignoſcitur ac filius cleophe qui fuit frater ioſeph iuſti: vt dicit Hieronymus. Hic vt. iij. eccleſiaſtice hyſtorie habetur poſt iacobum fratrem domini hieroſolymoruz pontifex: ſub perſecutione traiani imperatoris cum iam eſſet decrepitus: accuſatus eſt ab attico cõſulari tanqꝫ chriſtianus. Qui ab eo tentus multiſqꝫ ſupplicijs affectus: tandem crucis patibulo appenſus martyrio conſumatus eſt: omnibus qui aderãt etiam ipſo iudice de eius patientia admirantibus: ⁊ ꝙ. cxx. annorum ſenex crucis patibulũ pertuliſſet: qui paſſus eſt. xij. kalendas martij.

De ſancto Sabino preſbytero et martyre. Cap. cxxxvi.